

[Undervisningsministeren.]

have mulighed for at dokumentere, hvad de tager af prøver i de forskellige led. Det er jo frivilligt, om man vil det.

Jeg tror ikke, vi behøver være bange i den forbindelse, og den form for prøver, som hr. Svend Haugaard karakteriserede, er jeg ikke tilhænger af; det behøver jeg vel ikke sige. Jeg kan anbefale tingets medlemmer at læse betænkningen om lærerloven og HF i fjor. Der står nogle yderst forstandige bemærkninger om, hvordan man kan lave prøver for voksne mennesker, så de viser noget om deres modenhed og selvstændighed og ikke noget om udenadslæren af et stof.

Spørgsmålet om forholdet mellem den kommunale aftenskole og den private kommer vi selvfølgelig også til at drøfte. Jeg vil dog gerne understrege, at der jo er en lang tradition i Danmark for, skal vi sige privat initiativ på voksenoplysningens område. Det er det, vi kender fra højskoler, efterskoler og mange andre felter, f. eks. oplysningsforbundene, og jeg tror, det er rigtigt, at det også får en rimelig plads her.

Hr. Bernhard Baunsgaard var inde på, at vi skulle opdele dette område i tre lovforslag. Det kan man jo altid diskutere. Foreløbig har jeg altså taget efterskolerne ud, det er dog et lille skridt på vejen. Hvis vi skulle dele endnu mere, ville jeg ikke have delt på den måde, hr. Bernhard Baunsgaard foreslog. Jeg tror i øvrigt, det er rigtigt, at vi holder det sammen i denne omgang.

Hr. Bernhard Baunsgaard var bange, fordi vi havde forberedelseskurserne med her. Jeg mener, det er rigtigt. Det er ikke for mange tilbud, vi har, det er for få tilbud. Der er masser af mennesker i dag, der i en voksen alder ikke nås af de uddannelsesstilbud, de gerne ville have, og der er masser, der ikke vil kunne nås ad de hidtidige kanaler. Derfor mener jeg, at hvis blot koordineringen er i orden — deri er jeg enig, og jeg forstod, at det var bl. a. bekymringen herfor, der lå bag hr. Bernhard Baunsgaards standpunkt — og hvis vi kan sørge for, at ingen bliver snydt, for at sige det rent ud: hvis vi kan sørge for, at ingen kommer til at standse midt i noget, de har sat en masse ind på, er det kun en fordel, at der er så mange tilbud som muligt.

Lige så enig jeg er med hr. Bernhard Baunsgaard vedrørende det befriende ved ikke at nå et bestemt mål — det har jeg også prøvet på en højskole — så er vi alligevel et par stykker, der i vor udvikling og daglige virke egentlig har nydt ganske godt af, at andre har sørget for, at vi nåede et bestemt mål. Derfor skal vi være en lille smule forsigtige med, når vi selv har fået lov at køre vor uddannelse igennem, at tale om det befriende i at undervise de andre, der ikke skal nå bestemte mål. Jeg siger det måske en lille smule håndfast, men vi skal passe lidt på en romantik, som andre skal betale for.

Jeg takker for de bemærkninger, der er faldet, og jeg er parat til et udvalgsarbejde, hvor vi forhåbentlig, som hr. Robert Christensen sagde, kan arbejde på samme gode måde, som vi gjorde ved lærerloven. Resultatet blev for lærerlovens vedkommende, synes jeg, at den forlod tinget med masser af forbedringer i forhold til lovforslaget, og jeg skal kun være glad for, om dette også er muligt denne gang.

Diderichsen: Jeg vil bare bede ministeren komme med en udtalelse angående spørgsmålet om de to udvalgs henstillinger om at nedsætte to kommissioner, som skulle fortsætte dette arbejde, uddybe det. Har ministeren planer i så henseende? Det fik jeg ikke noget svar på.

Bernhard Baunsgaard: Den højtærede undervisningsminister sagde til mig, at vi skal passe på en romantik, som andre kommer til at undgælde for. Jeg er helt enig med den højtærede undervisningsminister heri. Men vi skal også passe på den romantik, som kommer til at gå ud over de elever, der melder sig til disse forberedelseskursus på de politisk konkurrerende, statsbetalte kursus. Lad os i hvert fald få samlet dem under et kommunalt initiativ. Så undgår vi nok også, at der forekommer uheldige eksperimenter med at stykke eksaminerne sammen. For sammenstykkede eksaminer kan være meget godt, men de kan nu godt blive klinket på en sådan måde, at de ikke holder til det, de gerne skulle holde til senere i livet, og så har vi virkelig romantik. Så har vi bildt de mennesker ind, at de har en uddannelse, som slet ikke holder senere,